

Te rog, Stăpânul meu preabun

Te rog, Stăpânul meu preabun:

Prin Duhul să mă înțelepțești

Să nu zidesc ce Tu dă râmi,

Să nu dărâm ce Tu zidești.

În orice timp și în orice loc

Lumina-mi fie căpătâi -

Să nu rămân când Tu te duci,

Să nu mă duc când Tu rămâi.

Prin lumea veacului de acum,

Cu adevărul să mă încingi:

Să nu resping ce Tu primești,

Să nu primesc ce Tu respingi.

Din partea harului ceresc

S-aleg și eu cum Tu alegi:

Să nu culeg ce Tu arunci,

Să nu arunc ce Tu culegi.

Să-mi dai iubire în adevăr

Să Te cunosc mai mult cum ești;

Să nu iubesc ce Tu urăști,

Să nu urăsc ce Tu iubești.

Să-mi potrivești viața mea

Cu voia Ta în totul, tot!

Că a greși-n lucrarea Ta,

Nicicând, nicicând să nu mai pot.